भ्रापो हि स्य सुखभुवस्ता नो उन्नाय धन्न महते च नो रणाय रमणीयाय च दर्शनाय ॥ भ्रोषधय भ्रोषद्वयन्तीति वोषत्येना धयन्तीति वा दोषं धयन्तीति वा । तासामेषा भवति ॥ ५७ ॥

या ऋषिधीः पूर्वी जाता देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा। मनै नु ब्रभूणामुक् शतं धार्मानि सप्त च ॥

या स्रोषधयः पूर्वा जाता देवेभ्यस्त्रीणि युगानि पुरा मन्ये नु तद् ब्रश्रूणामहं ब्रश्रुव-णीनां हरणानां भरणानामिति वा प्रतं धामानि सप्न चेति । धामानि त्रयाणि भवन्ति स्थानानि नामानि जन्मानीति । जन्मान्यत्राभिप्रेतानि सप्नप्रतं पुरुषस्य मर्मणां तेष्वेना द्धतीति वा ॥

रात्रिट्यांख्याता *) । तस्या ठ्षा भवति ॥ ५८ ॥

म्रा रामि पार्थिवं रतः पितुर्प्रायि धार्मिभः। दिवः सदाँसि बृक्ती वि तिष्ठम् म्रा वेषं वर्तते तर्मः॥ म्रापूपुरस्त्वं रात्रि पार्थिवं रतः स्थानैर्मध्यमस्य दिवः सदाँसि बृहती महती वितिष्ठस म्रावर्तते त्वेषं तमो रतः॥

अर् एयान्यर् एयस्य पत्न्यर् एयमपार्ण यामाद्रमणां भवतीति वा। तस्या वृषा भवति॥ २१॥

अर्एण्यान्यर्एण्यान्यसौ या प्रेव नश्यंसि । कथा ग्रामं न पृष्ठ्सि न वा भीरिंव विन्द्तीई ॥

म्रर्णयानीत्येनामामन्त्रयते यासावर्णयानि वनानि पराचीव नश्यसि कयं ग्रामं न पृक्कित न त्वा भीर्विन्दतीवेति । इवः परिभयार्थे वा ॥ श्रद्धा श्रद्धानात् । तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥

श्रद्धयाग्निः सिध्यते श्रद्धयां द्वयते कृविः । श्रद्धां भगंस्य मूर्धनि वचसा वेद्यामसि ॥

^{*)} II, 18.